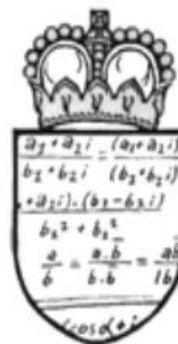

LOBKOVÍČÁK

č. 8

IV. ročník školního občasníku

Vydáno dne 12. 1. 2016

Je tady zima

*tak trochu jiná, než ji známe,
přestože šály a čepice máme.
Taký se krátí den a světla ubývá,
venku však teplo je, jak v zimě
nebývá.*

*A tak si doma, v poklidu řešíme,
na co se v zimě nejvíce těšíme.
Na haldy sněhu,
na mráz, co štípe do tváří,
na zimní něhu,
když na slunci vločky se rozzáří,
na bílé svátky a taky na lyžování,
ale sníh - ten tady není k mání.*

*Musíme zapomenout na pranostiky
a nechat promluvit prognostiky.*

*Jak se to letos se zimou jeví?
Tak to z nich žádný skutečně neví,
předpokládají a dávají nám naději,
že zima přijde možná později.
Jistě to nebude letos na Vánoce
třeba, snad, později - v novém roce.*

*Však brzy zjistíme, jak bude to se
zimou,
Zatím nám dobře je doma, pod
peřinou.*

Anonym

Časopis Základní školy náměstí Jiřího z Lobkovic, Praha 3

Je o všem co nás zajímá. Může do něj přispět každý z naší školy.

OBSAH :

Slovo má ...	2	Planetárium	14
Vědomostní soutěže	3	Volba povolání	14
Ve škole proběhlo	4	Jak jste na tom s angličtinou	16
Halloween Fashion	4	Čert a Mikuláš	18
Výlet 5. A,B, Technické muzeum	5	Z hodin ČJ	19
TEPfaktor	9	Ze školní družiny	20
Můj stát	12	Vánoce ve světě	21
Indie, všechny barvy Orientu	13		

SLOVO MÁ :

Paní učitelka HOUFKOVÁ

NÁPADNÍK se představuje

Ve třetím patře byla zřízena nová nástěnka. Jmenuje se NÁPADNÍK a měla by být prostorem pro každého z vás.

TUHLE NÁSTĚNKU BYSTE TOTIŽ MĚLI TVOŘIT VY!

Patří na ni informace o tom, co vás baví a zajímá a stálo by za to, aby o tom věděli i ostatní spolužáci. **Film, kniha, divadlo, společenská i počítačová hra, výstava, muzeum, zábavný park, pravidelná i jednorázová akce...** všechno, co tě nadchnulo, přece může zajímat i ostatní.

Napiš o tom stručnou zprávičku nebo pozvánku, klidně rukou, doplň obrázkem, fotkou, pohledem, letáčkem apod. a odevzdej ji paní učitelce Houfkové do kabinetu ve 2. patře. Všechno kultivované a čitelné bude vyvěšeno.

Také můžeš zkusit vytvořit zajímavý kvíz pro své spolužáky.

Cílem je se bavit, něco zajímavého se dozvědět a získat tipy jak naložit s volným časem.

Chci vás moc povzbudit - nebojte se zapojit. Děláte to pro sebe. Pravidelní přispěvatelé a aktivní účastníci kvízů získají i maličkou odměnu.

V září a říjnu jste si mohli přečíst jako maličkou ochutnávku pozvánku na nedávno skončenou výstavu věnovanou Večerníčku, neboť tato ryze česká postavička slavila 50. narozeniny. Přiložený kvíz si zkusilo vyřešit několik čtvrtáků a jistě jim udělaly radost maličké odměny.

Moc děkuji také těm, kteří se už aktivně zapojili a na nástěnku vyvěsili svoje pozvánky k zajímavým činnostem a zážitkům. Chcete vědět, co je to Pinawala, Flying Fox XXL nebo kde najdete nejdelší bobovou dráhu v ČR? Přijďte si prohlédnout NÁPADNÍK! A nezapomeňte, že náš nápadník je jediný, který tvoříte sami.

Tak at' se líbí!

P. Houfková

VĚDOMOSTNÍ SOUTĚŽE:

Znáš Prahu 3

Na začátku letošního školního roku se naše škola zapojila do soutěže pořádané Klubem přátel Žižkova o znalostech Prahy 3. Během dvou měsíců měli žáci vyhledat odpovědi na 20 otázek. Celkem se soutěže zúčastnilo 21 žáků druhého stupně.

Nejúspěšnější byli tito žáci: ze třídy **9. A K. Černá a M. Kaisler**, ze **7. A T. Štursová**, ze **6. A J. Procházka**. Všichni jmenovaní byli pozváni na slavnostní předání diplomů a věcných cen z rukou starostky Prahy 3 paní Ing. Vladislavy Hujové dne 15. 12. 2015 od 14 hod. do obřadní síně radnice Prahy 3 na Havlíčkově nám.

Všem účastníkům děkuji za účast a výhercům blahopřeji!

H. Černá

Školní kolo dějepisné olympiády

Každoročně na konci listopadu probíhá na naší škole školní kolo dějepisné olympiády. Letošní téma „Po stopách Lucemburků aneb Za císařskou korunou“ bylo velmi atraktivní, o čemž svědčí i množství přihlášených dětí. Celkem se soutěže zúčastnilo 21 žáků. Podmínkám postupu do dalšího kola vyhovělo celkem 20 z nich.

Postupují však pouze tři s nejvyšším počtem dosažených bodů:

1. Ester Sokolová z 9. A,
2. Sonja Vicharová z 8. B
3. Kateřina Dvořáková z 8. A.

Náhradníkem je na čtvrtém místě Jáchym Klečánek z 8. B.

Všem účastníkům děkuji za jejich účast a postupujícím přeji hodně štěstí v dalším (obvodním kole), které se uskuteční v lednu 2016.

H. Černá

VE ŠKOLE PROBĚHLO:

Halloween Fashion Show žáků 6. tříd

Podzimní čas je vždy smutný, protože padá listí a příroda se připravuje k zimnímu klidu. Navíc lidé si tou dobou připomínají památku zesnulých.

V anglicky mluvících zemích je tímto svátkem uctívání odešlých bytostí Halloween, jakási obdoba našich Dušiček. Ovšem např. v Británii je zvykem chodit na koledu tzv. Trick and treat , předvést masku či převlek a dostat nějakou malou odměnu. Celé dny před poslední říjnovou nedělí se tak chystají velké show, ve kterých se účastníci předhánějí, kdo bude mít lepší kostým. Někomu to může připadat zvláštní a neveselé, ale jednu výhodu to určitě má. Lidé jsou v takových okamžicích spolu a mohou prožít i pěkné chvíle.

Žáci letošních 6. ročníků se rozhodli uspořádat takovou **Halloween módní přehlídku** pro svoje mladší spolužáky. Vystupujících bylo celkem osmnáct. Názvy jednotlivých masek (např. Zdravotní sestřičky, Zombee, Zakrytá Panda, Bílý Stín) skrývaly nejedno překvapení. Cílem akce nicméně nebylo někoho poděsit, ale spíše pobavit. A tak po horečnaté přípravě přešlo pomyslné molo hned několik kostlivců, koster, čarodějnic a upírů, aby posbírali body za svoje nápady a vtipnost. Rozhodování o nejlepším bylo opravdu těžké, ale vítěz může být jen jeden.

Nejvíce bodů získaly Zdravotní sestřičky v podání **Kačky Demeterové a Elišky Hladíkové**, zaujaly tedy první místo. Hned za nimi skončil hrůzostrašný Zombee **Vojta Kubát**, kterému dokonce při přecházení po molu crčela z úst krev. Třetí příčku dobyl podivný Duch alias **Jan Šťastný**.

Atmosféra celé show byla velmi zábavná a tak doufejme, že letošní říjen zůstane ve vzpomínkách soutěžících i publika jako vlastně docela legrační měsíc.

M. Korešová

Hudlice a Tetín

V listopadu jely třídy 5. A a 5. B na vlastivědný výlet do Hudlic a na Tetín.

byly hrozně dlouhé.

Nejprve jsme jeli do Hudlic, kde se narodil Josef Jungmann. Prohlédli jsme si, kde se tehdy lidé scházeli, kde spali, viděli jsme pec, kde spaly děti, černou kuchyň a zemědělské nástroje. Prohlédli jsme si i Jungmannovy slovníky, které

Potom jsme jeli do Tetína, kde byla hrozná mlha a zima. Šli jsme se podívat na zříceninu Tetína, ale moc jsme toho neviděli.

Řeku Berounku, která protékala pod námi, jsme viděli v mlze.

Pak přišel pan průvodce a šli jsme na prohlídku tří kostelů. V kostele SVATÉ LUDMILY jsme viděli místo, kde podle pověsti byla zavražděná Ludmila. Před kostelem jsme v podlaze viděli i trilobitu.

Výlet se nám moc líbil.

Žáci 5. A, 5. B

Technické muzeum

V listopadu 2015 jsme byli také v Technickém muzeu.

*Nejprve jsme šli do 3. patra, kde jsme se podívali, jak to vypadá v **televizním studiu**. Potom jsme navštívili expozici **Astronomie**, kde jsme viděli různé meteority, hodiny, dalekohledy a globusy.*

*V 1. patře jsme šli do expozice **Tiskařství**, tady jsme sledovali, jak se tiskly knihy a dokonce jsme si mohli vytisknout i různá písmena.*

*V tomto patře byla také výstava **Technika v domácnosti**, kde jsme viděli staré žehličky, pračky, gramofony, nábytek - vše, co používaly babičky a maminky.*

U některých exponátů jsme se zasmáli. Nejvíc se nám líbila

„kuchyně pro vozíčkáře“, která byla již ze současnosti.

*Úplně nejvíc se nám líbila **Doprava**, kde jsme viděli vše, o čem jsme se učili ve vlastivědě - vozy z koňky, parní stroj, parní lokomotivu, stará kola, motorky i letadla. Bylo tam auto, kterým jezdil T. G. Masaryk, auto Václava Havla, železniční vůz, kterým jel František Josef I. Největší*

zajímavostí bylo auto, které si majitel ze severních Čech na začátku 1. světové

války rozebral a schoval na půdu, aby se nezničilo. Auto našli až po čtyřiceti letech a nyní je tady v muzeu.

Prohlídka se nám líbila.

B. Vacíková a třídy 5. A, 5. B

TEPfaktor - 6. A a 6. B

Adaptační (seznamovací) soustředění žáků 6. tříd

Způsobů, jak se navzájem poznat, je asi hodně. Pro žáky 6. tříd, kteří na naší škole zahájili svoje další vzdělávání na II. stupni, to ovšem bylo tak trochu neobvyklé.

Ano, všichni se mohli setkat ve třídě, v klidu a pohodlí, vzájemně se představit, pobavit se s paní učitelkou a jít domů. Ne nadarmo se ale říká, že nejlépe se s druhými seznámíte při sportovních či společenských kláních, v soutěžních kolektivech, kde všichni spolu musí spolupracovat. Prostě jeden za všechny a všichni za jednoho.

A tak třídy 6.A a 6.B vyrazily 13.10.2015 za společným cílem do obce Chotilsko, kde se nachází cosi jako česká verze pevnosti Boyard. Místo nese název TEPfaktor a ve vstupním prostoru najdete výzvu: Překonej sám sebe. A to jsme všichni chtěli zkusit. Hra na 2,5 hodiny byla vlastně prvním krokem společného projektu žáků

6. tříd, který nese název: „Bez obav na II. stupni“. Mottem projektu je začlenění všech, kteří právě teď chodí do 6. ročníku, do života školy, bez ohledu na to, v jaké určité třídě právě jsou. A proto si žáci vytvořili 4-5 členné skupiny z obou tříd a přizvali do hry i paní učitelky Korešovou a Černou.

Průvodce hrou dal pokyny soutěžícím a začal běžet čas. Obsahem programu bylo vstupovat do místností s různými úkoly, které muselo absolvující družstvo splnit v časovém limitu. Nejprve společné přihlášení na panelu a potom jednotlivé disciplíny – **dovednostní, rychlostní i vědomostní**.

Pokud se povedlo vše projít a na konci úkolu se zase odhlásit z panelu, otevřela se truhla s dalším pokynem. Takže rychle ven z místnosti, najít příslušný odkaz, zaznamenat razítkem do kartičky a dál do nové hry. Často se samozřejmě stalo, že někdo něco zvrtil (paní učitelky nevyjímaje) a daný úkol se musel dělat znovu. Ovšem **zábava to byla neuvěřitelná**. Pot ze všech tekla proudem, ale odevšad se ozýval vítězný jakot a smích. Nikdo se ani nestihl podívat na hodinky a najednou tu byl konec. Splavení a příjemně vyčerpaní se všichni sešli v prostorné hale, kde byly uděleny diplomy podle pořadí jednotlivých týmů a malá odměna.

Jak se jednotlivé skupiny s názvy **Rebelky, Mimoni, A+B, Fatty Army**... umístily, je samozřejmě k dispozici, ale myslím, že vítězem byli úplně všichni. A to byl hlavní záměr této první a určitě ne poslední společné akce žáků 6. tříd s jejich třídními učitelkami.

M. Korešová

TEPfaktor

Překonejte sebe, překonejte TEPFAKTOR.

Co to je TEPfaktor?

Tady zažijete spoustu zábavy. Soutěží se v týmech po dvou až pěti osobách.

Prověříme si vaši vytrvalost, souhru v týmu, odvahu, odhodlání a zápal pro hru.

V TEPfaktoru platí doslova: „Jeden za všechny, všichni za jednoho.“ Na každou hru je určen časový limit, ale máte několik pokusů. Je to napodobenina hry Pevnost Boyard.

Z webových stránek: www.tepfaktor.cz

Dominika Kaňková

Náš školní výlet začal před školou. Sešli jsme se v půl osmé a vyrazili. Byla velká zima a ne všichni měli zimní bundy. Nasedli jsme do tramvaje číslo šestnáct a odjeli na Smíchov, kde jsme nasedli do autobusu a jeli do TEPfaktoru v Chotilsku. Cesta trvala přibližně dvě hodiny, během této doby jsme si povídali. Když jsme dojeli na místo, šli jsme asi dvě stě metrů k budově TEPfaktoru.

Budova z venku vypadala spíše jako prasečinec než zábavný dům. Když jsme ale vstoupili dovnitř, vypadalo to tam jako na pláži se slunečníky. Byl tam dokonce i písek.

Na jedné ze zdí byla namalována skála, do které vedla dvířka. Za těmito dveřmi byly různé chodby, které vypadaly jako kamenné. V chodbách bylo umístěno mnoho dveří. Otvírali jsme je a plnili v nich různé úkoly. Místnosti byly velké asi deset krát třináct metrů. Měli jsme si vytvořit skupinky po čtyřech nebo pěti.

Mně se velice líbila místnost se šikmou rovnou stěnou, po které jsme museli vyběhnout až nahoru a zmáčknout tlačítka.

Výlet se mi moc líbil.

Anna Kováříková 6. A

Můj stát

Píší žáci 6. a 7. tříd:

Ve středu 18. 11. 2015 jsme šli v rámci školního předmětu Toulky historií na výstavu Můj stát. Výstava je otevřena jenom ve středu pro školy. Prohlídka trvá 55 minut. Na výstavu jsme jeli tramvají na Pohořelec a došli pěšky na místo poblíž Hradu.

Na výstavě byly vystaveny české státní symboly. Jsou to: česká hymna, malý státní znak, velký státní znak, vlajka prezidenta, státní vlajka, prezidentská pečeť a trikolóra, tedy státní barvy.

Každý symbol měl svou vlastní vitrínu. Dozvěděli jsme se, jak vznikaly postupně všechny naše symboly. Skládali jsme puzzle s velkým státním znakem. Výstavu bych doporučil pro základní školy a taky pro víceletá gymnázia. Co se mi nelíbilo, je to, že byla výstava poněkud malá.

Procházka Jakub 6. A

Výstava Můj stát se konala v Hrzánském paláci. Prohlídka byla velmi zajímavá. Pan průvodce nám vyprávěl zajímavosti o státních symbolech. Kde se vzaly, jak se vyvíjely atd. Výstava pro mě byla sice „poučná“, ale moc hezky udělaná. Všude na stěnách byly různé znaky a původní text písně Kde domov můj, která se stala českou hymnou. Tu jsme si také poslechli spolu s hymnou slovenskou a československou. Na stěnách byly také magnetické hry - mohli jsme si třeba přiřadit správný znak k určité části ČR. Také jsme si mohli složit jako puzzle český státní znak.

Cestou zpátky jsme se podívali na Pražský hrad a viděli jsme střídání hradní stráže. Celkově byl výlet velmi vydařený. Mně osobně se moc líbil.

Honza Jansa

Hrzánský palác - výstava Můj stát

V listopadu jsme navštívili s paní učitelkou Černou Hrzánský palác.

Pan průvodce nám vyprávěl o historii státních symbolů - malého státního znaku, velkého státního znaku, trikolóry, státní hymny, státní pečeti, standarty a státní vlajky. Pan průvodce mluvil hezky zřetelně a nahlas. Přednáška trvala asi 40min.

Pak jsme si mohli prohlédnout exponáty, přečíst si vtipné komiksy a složit velký státní znak jako puzzle v dětské části výstavy. Výstava byla velmi hezky udělaná.

Jediné, co bych vytkla, bylo, že tam nebyly žádné židle. Museli jsme stát a bolely nás nohy. Tak jsme si museli sednout na zem.

Jeden sešit s komiksem jsme si mohli každý vzít domů. Pan průvodce nám na konci prohlídky pustil i českou, slovenskou a československou státní hymnu. Výstava se mi moc líbila a dozvěděla jsem se spoustu nových věcí. Výstavu doporučuji i pro menší děti.

Julie Kristová, 7. A

Indie - všechny barvy Orientu

V pondělí 19. října 2015 jsme s naší školou byli na zeměpisném programu Indie - všechny barvy Orientu, který, jak už název napovídá, byl o cestě po subkontinentu Indie. Tento program je částí projektu Svět kolem nás, který je určen pro žáky základních a středních škol. Na promítání těchto pořadů vždy jdeme do kina Aero, už jsme viděli programy například o Africe či o Austrálii.

Program se mi docela líbil, dozvěděla jsem se spoustu informací o vzniku světa podle indické legendy, o městech v Indii, životě v nich i mimo ně, o indické fauně a flóře, náboženství v Indii a mnoho dalšího.

U programu jsem se nenudila, naopak mne docela bavil a nebude mi vadit, pokud na nějaký podobný ještě půjdeme.

Ester Sokolová, 9. A

Návštěva programu v Planetáriu

Ve čtvrtek 22. října jsme se v rámci výuky přírodopisu vydali do Planetária. Sraz jsme měli ráno před školou.

Planetárium se nachází na Praze 7, ve Stromovce. Pořad, na který jsme šli, se jmenoval Vesmírný ostrov Země. V Planetáriu byla luxusní křesla, ve kterých se velmi dobře sedělo. Promítaný program byl opravdu hezky udělaný. Bohužel se ale několikrát počítače „zbláznily“ a na pár minut se film přerušil. V době, kdy se poruchu pokoušeli pracovníci Planetária opravit, nám jedna paní vysvětlila, že promítání zajišťuje 13 počítačů a jeden z nich je hlavní. Počítače jsou propojeny se třemi projektory. I tento neplánovaný výklad byl velmi zajímavý. Pak se závadu podařilo odstranit, všichni v sále se utišili a film se začal promítat znovu od začátku.

Díky filmu jsme si zopakovali informace o sluneční soustavě i celou historii vzniku života na Zemi. Program byl ale věnován i jiným otázkám souvisejícím s vesmírem, mě nejvíce zajímala souhvězdí.

Když pořad skončil, dovolil nám pan učitel, abychom si prohlédli celou expozici ve vstupní hale Planetária. Podle mého názoru je nejzajímavější váha, na kterou jsme si stoupli, a ona nám ukázala, jaká by byla naše hmotnost na Měsíci nebo na Slunci.

Tento program v Planetáriu se mi velmi líbil, protože měl hezkou grafiku, dobře se poslouchal i komentář. Je mi jen líto, že tohle byla naše poslední návštěva Planetária se školou.

Jana Broncová, 9. A

Volba povolání

Základní škola má řadu úkolů, jedním z těch velmi důležitých je také příprava na další studium a budoucí profesní život. Snažíme se žákům pomoci s orientací v nabídce studijních oborů a možných profesí nejen v rámci individuálního poradenství (i ve spolupráci s pedagogicko-psychologickou poradnou), ale také prostřednictvím školních a mimoškolních aktivit. Proto již tradičně v podzimních měsících organizujeme pro žáky vyšších ročníků návštěvu dvou akcí – Vědeckého jarmarku a přehlídky Schola Pragensis.

Vědecký jarmark

Akci na Vítězném náměstí pořádala 9. září společnost Věda nás baví, o.p.s. ve spolupráci s vysokými a středními školami a Akademií věd ČR, na přípravě se podílely i významné firmy – např. ČEZ nebo Škoda. Cílem akce je nejen ukázat dětem vědu jako zábavu, doplnit atraktivním způsobem školní vzdělávání, ale také vést děti k zájmu o studium technických oborů.

Jarmark navštívili žáci 7., 8. a 9. ročníku, největší zájem měli o stánky středních škol a velkých průmyslových firem, ovšem velký úspěch u nich měl i stánek, který nabízel ochutnávku pokrmů z hmyzu, jak ukazuje přiložená fotografie.

Schola Pragensis

je tradiční přehlídka a nabídka oborů vzdělávání pražských středních a vyšších odborných škol, koná se každoročně v Kongresovém centru. Mottem letošního ročníku bylo „Zvolím si srdcem“. Přehlídku jsme navštívili s žáky 8. a 9. ročníku ve čtvrtek

26. listopadu. Žáci 9. ročníku byli na přehlídce už podruhé, většina z nich už nějakou představu o dalším studiu má, vybírali si proto cíleně stánky těch škol, které nabízejí zvolené obory. Žáci osmého ročníku získali na přehlídce základní představu o možnostech dalšího studia, šíře nabízených oborů mnohé z nich opravdu překvapila.

B. Brožová

Jak jste na tom s angličtinou?

Většina žáků a studentů dokáže ohodnotit svoje znalosti pouze prostřednictvím známky na vysvědčení. To ovšem ne vždy vypovídá o skutečnosti. Někdo má pocit, že umí lépe než na známku, kterou dostal, jiný je zase šťastný, že mu paní učitelka trochu přilepšila. Tak jak jsme na tom s angličtinou? A proč se vlastně učíme anglicky? Tak určitě vše neděláme jen kvůli té známce na vysvědčení. Chceme se všude na světě dobře domluvit. Chceme poznat nové světy, nové přátele a jejich zvyky a kulturu. A to bez komunikace nejde.

Naše úroveň dorozumívání je ale změřitelná. Světově proslulá univerzita Cambridge například vytváří řadu zkoušek, které lze složit a na jejich základě pak získat mezinárodní certifikát. V letošním školním roce se objevila příležitost si takovou zkoušku udělat pro žáky 7., 8. a 9. tříd.

Naše škola se stala **přípravným centrem tzv. Cambridge English Preparation Centre a zařadila se tak do seznamu škol, které ve spolupráci s jazykovou školou AKCENT umožňují svým studentům absolvovat zkoušku KET a získat tak mezinárodně uznávaný certifikát.**

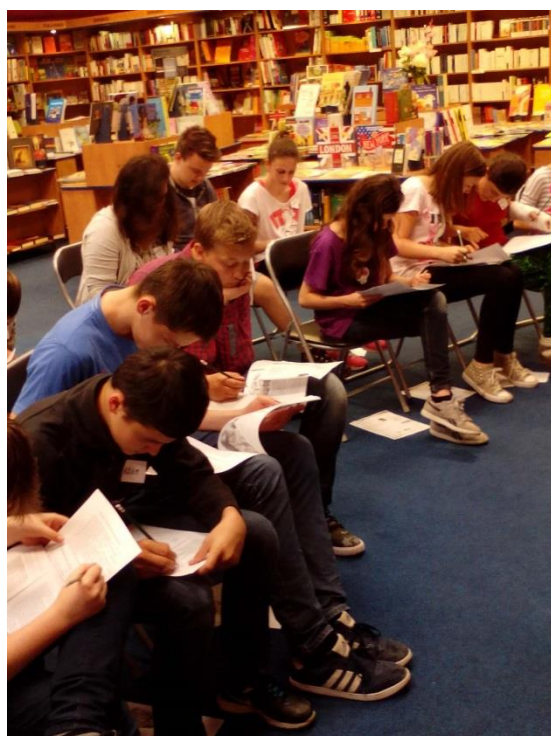
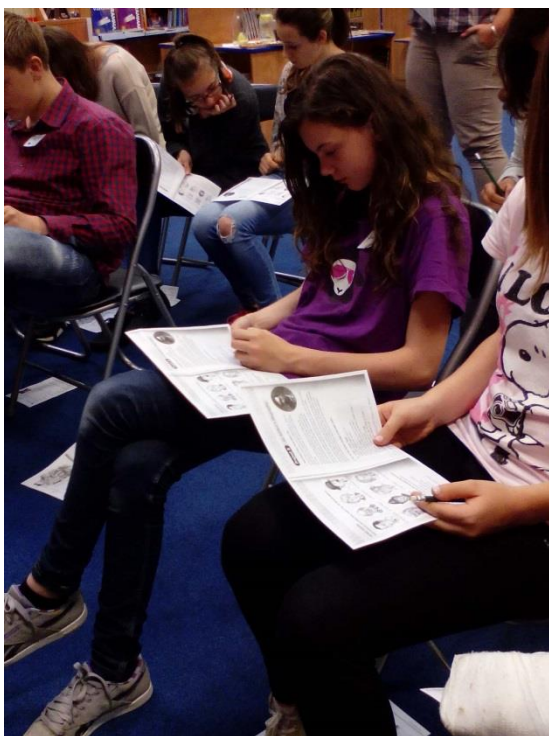
První přípravný kurz se rozběhl 7. 10. 2015 a vedl jej rodilý mluvčí, lektor jazykové školy Akcent. Po skončení kurzu, tj. v prosinci tohoto roku, šlo prvních 11 kandidátů ke zkoušce. A jejich účast byla úspěšná. A já věřím, že touto akcí se pouze otevře cesta další spolupráce s tímto vzdělávacím subjektem, aby se další studenti naší školy mohli stát oprávněnými nositeli certifikátů. A snad se tím tak trochu porazí mýtus o tom, že ze základních škol odcházejí všechny chytré děti na víceletá gymnázia. U nás ve škole je, jak vidno, chytrých dětí dost.

M. Korešová

Angličtina jinak

Knihkupectví Oxford v Opletalově ulici na Praze 1 pro naši školu není jen místem, kam můžeme jít nakupovat krásné knihy, plakáty a poslechové materiály pro výuku jazyků, je to již stálá adresa, kde se žáci mohou setkávat s angličtinou jinak než ve škole.

V loňském roce se starší žáci zúčastnili akce, na které rodilý mluvčí četl anglicky příběh od známého autora, a účastníci potom zpracovávali úkoly. Letos připravil tým lektorů, spolupracujících s tímto knihkupectvím, divadlo o holčičce Gině. Na představení se tentokrát v pátek odpoledne vypravilo několik žáků z 6. tříd. Ani jim nevadilo, že škola již dávno skončila a začíná prázdninové volno. A myslím, že toho určitě nelitovali (viz fotogalerie). Obecenstvo se totiž stalo součástí veselého příběhu, kde se dalo tančit a zpívat a vlastně se i tak trochu podílet na vyústění zápletky. Navíc všichni dostali malé dárečky z knihkupectví a občerstvení.

Hodinové představení sklidilo velký úspěch a nám diváků ještě navíc přineslo vědomí, že jsme zase o kousek dál v učení angličtiny. A tak se už teď těšíme na další podobnou akci.

M. Korešová

Čert a Mikuláš

Na 4. 12. 2015 si žáci druhého stupně připravili pro menší spolužáky veselé dopoledne s čerty, Mikulášem a anděly.

Pro některé třídy připravili hry v tělocvičně, jiné navštívili přímo při výuce. V některých třídách dětem rozdávali drobné dárečky.

Všem moc děkuji za přípravu a skvělou organizaci

H. Černá

Pohybové hry s Mikulášem, čerty a anděly

Děti měly možnost si zacvičit za přítomnosti Mikuláše, čertů a andělů.

Na Mikuláše si starší děti připravily program pro prvňáčky.

Děti z prvních tříd ukázaly, že se čertů nebojí a s radostí plnily úkoly. Netradiční cvičení se dětem líbilo.

Hana Hainzová

Z hodin českého jazyka

Tvoříme bajky

7. A tvořila v rámci hodin literatury bajky podle Karla Čapka. Posuďte sami, zda se jim povedly.

DŮM: Nechápu, k čemu jsou mi základy, akorát mě drží při zemi. (Jakub Vršek)

HODINY: Baví se minutová a hodinová ručička o vteřinové: „Na co nám je? Jen zbrkle běhá dokola a stejně jenom my ukážeme, jaký je čas.“ (Magda Vršková)

VELKÁ RUČIČKA NA HODINÁCH: Já se tu uběhám a ta malá si může i zdřímnout! (Julie Kristová)

PAPOUŠEK: Nevěříte? Klidně vám to zopakuji. No když to říkají všichni, tak to musí být pravda! (Šárka Slabá)

PES: Že furt štěkám? Chcete, abych hlídal, a štěkání patří k hlídání. (Lucie Kubelková)

POPELNICE: My nesmrdíme. To je náš moderní životní styl. (Klára Jarošová)

SUSPENZOR: Jsem chrabrý rytíř v bělavé zbroji, který vás ochrání před ranami osudu. (Honza Jansa)

Nebojte se být originální

Nudí vás psát domácí úkoly? Tak to zkuste změnit. Hrajte si při nich a buďte originální! Že to nejde? Posuďte sami.

Úkolem šestáků bylo použít v krátkých větách slovní tvary, které se liší pravopisem (v následující práci jsem je vyznačila tučně.) Co bylo pro mnohé oříškem i v samostatných větách, byla pro autorku práce hračka, proto to zkusila trochu jinak. Já myslím, že se jí to vsutku povedlo.

Výr dolovil myši a teď odpočívá na větvi stromu, vůbec přitom nevidí velký vodní **vír** na blízké řece.

Ach, ta středověká logika – někdo poctivě **vysel** bylinky, aby později **visel** za jejich loupež.

Ve škole **nabyl** spousty zkušeností – třeba jak se mu nevyplatilo, když **nabil** druhákovi.

Kachna, která bydlí u blízkého **mysu**, má od sousedů denně pět **mis** ryb.

Vila jsem krásný věnec, ale ta fena na mě jen **vyla**.

Pro jeho dceru by **zed'** rozboural – asi z něj bude jeho **zet'**.

To ano, **hub** nasbíral spoustu, jenže najednou **hup** a buch o kořen – a houby nikde.

„**Lad'** to pořádně, zní to hrozně!“ „No a co ta tvoje **lat'**? S tou už jsi hotový?“
Za skvělý nápad děkuji Kačce Pilátové ze 6. A.

Pavla Houfková

ZE ŠKOLNÍ DRUŽINY:

Charitativní sportovní sobota

ŠD pořádala dne 21. 11. 2015 již IV. ročník akce

„CHARITATIVNÍ SPORTOVNÍ SOBOTA.“

Soutěžilo se ve florbalu, fotbalu a hrála se přehazovaná. V družstvu byl vždy rodič a dítě. Jako doplňkový sport byl běh do schodů. Během pauzy si ve vestibulu školy mohli soutěžící koupit občerstvení. Výtěžek z akce bude věnován žákům naší školy, kteří se nacházejí ve složité životní nebo sociální situaci. Všem zúčastněným i těm, kteří na akci přispěli finanční částkou, děkujeme. Bylo vybráno 10.892,-Kč.

Jak slaví Vánoce ve světě?

Vánoce se slaví téměř po celém světě. Narození Ježíška všechny spojuje, ale oslavy se liší. Jak je slaví evropští sousedé, nebo třeba protinožci?

Stromeček v tropech

Zvyk zdobení stromku se rozšířil po celém světě jako lavina. Proto třeba i v horké Brazílii lidé nadšeně zdobí jehličnany, byť většinou umělé, jen ti zámožnější i pravé. Platí zde, že čím pestrobarevnější a zářivější ozdoby dostane, tím lépe.

V Argentině si většinou vystačí s původními, stálezelenými stromy, které pěkně ozdobí a někdy pokladou i chomáčky bavlny majícími připomínat zde mytický sních.

V Mexiku, kde vánoční oslavy patří k nejveselejším, se většinou sháněním „exotických“ stromků neobtěžují, dárky vloží do velkého hliněného džbánu. Děti jej pak hledají v domě, kde jsou všechna světla zhasnutá, se svíčkami - Vánoce jsou pro ně i dobrodružnou hrou. Když konečně najdou otevřené dveře a za nimi džbán, tak dlouho do něj klepou klacíky, až se rozpadne, a pak si z darovaných pokladů vybírají, co se jim nejvíc líbí.

V Evropě jsou vánoční stromky klasikou, ale třeba norské by vás patrně překvapily. Norové milují svou vlajku, u každého domku je stožár a důvodem k jejímu vyvěšení nemusí být jen státní svátek, ale třeba i dědovy narozeniny. A tak i stromky zdobí vánoční řetězy z malých vlaječek.

Zdroj:

-text: http://hobby.idnes.cz/jak-slavi-vanoce-ve-svete-zdobi-se-palmy-nechybi-vlajky-ani-darky-ve-dzbanu-156-/hobby-domov.aspx?c=A081222_150106_hobby-domov_lud

Vánoce ve světě

Anglie

V Anglii místo našeho Ježíška chodí Santa Claus. Podle tradice se do domu dostává komínem. Cestuje pomocí saní, které táhne osm sobů - Dasher, Dancer, Prancer, Vixen, Comet, Cupid, Dunder a Blixem. Anglická vánoční večeře se od té naší také liší. Začíná hrachovou polévkou a šunkou. Hlavním chodem je pečený krocan s kaštanovou nádivkou. Pochopitelně nesmí chybět ani ovoce a pravý anglický švestkový pudink.

Austrálie

Australské Vánoce jsou velmi podobné Vánocím v Anglii. Tedy až na jeden zásadní moment. O Vánocích panují u protinožců pětatřicetistupňová vedra.

Vánoční oslavy probíhají proto na pláži u moře a velice oblíbené je vánoční surfování.

Energii dodávají Australanům obložené mísy, ovoce, saláty, dorty a zákusky. To vše zapíjejí punčem, ovocnými šťávami a vínem.

Belgie

Belgickým dětem nosí dárky Saint Nicholas (svatý Mikuláš) už 6. prosince. O Vánocích se pak dávají už jen maličkosti.

Typickým vánočním jídlem je krocan. Jako desert podávají v belgických rodinách „la buche de Noël“ (v překladu „vánoční poleno“) - sladký koláč s krémem.

Bulharsko

Bulhaři se drží tradic pravoslavné církve a Vánoce slaví až 6. ledna. Dárky rozdává Děda Koleda. Typickou večeří na Vánoce je vepřové maso s fazolemi nebo rýží.

Finsko

Ve Finsku dárky roznáší Veliký Ukko a pomáhají mu pidimužáci, kteří odnášejí zlobivé děti do svého ledového království.

V dnešní době však Finové věří, že Santa Claus žije v severní části Finska, v části zvané Korvatunturi.

Na Štědrý den se ve Finsku jí rýžová kaše a pije švestkový džus.

Francie

Francouzským dětem naděluje dárky Pére Noël. Od Santy Clause je k nerozeznání.

Na vánočním stole se objevují typické francouzské delikatesy - ústřice, žabí stehýnka a šneci. Kromě toho se podává krocan s kaštanovou nádivkou.

Tradicí ve francouzských rodinách je přizvat ke stolu někoho potřebného - sirotky, bezdomovce, vězně nebo chudé příbuzné.

Grónsko

V Grónsku bydlí Děda Mráz a píše mu sem děti z celého světa. Děti věří, že žije v podzemní jeskyni uprostřed věčného ledu.

Island

Podle pověsti ve vánočním čase schází ze sněžných hor třináct Jolasveinarů. Jsou mladíky, kteří mají na svědomí třináct různých zločinů. Každý z mužů se nazývá podle svého prohřešku. Setkat se s nimi tváří v tvář se nedoporučuje, ale také není třeba se bát.

Pověst však nezapomíná ani na obdarování. Mladí muži ale nechávají jen malé dárky za okny.

Mexiko

Jako každá jiná mexická oslava je i ta vánoční hlučná a veselá. Mexičané dávají sladkosti do velkého džbánu na vodu (pinty), který visí ze stropu a je ozdobený peřím. Děti se po něm natahují, tloučou do něj dřevěnými hůlkami tak dlouho, dokud džbán nespadne a sladkosti a dárky se nevysypou, je to velmi podobné pinjatě.

Německo

Německý Weihnachtsmann (vánoční muž) přijíždí na divokém větru. Má rezavé vlasy i vousy. Dříve prý odnášel neposlušné děti a trestal nevěrné ženy.

Jako tradiční vánoční jídlo se podává kapr nebo husa.

Rusko

Pro Rusy je 24. prosinec úplně obyčejný den. V Rusku převládá pravoslavné náboženství, které se řídí juliánským kalendářem. Vánoce tak připadají až na 6. ledna.

Dětem nosí dárky Děda Mráz. Cestuje na saních a pochází až z daleké Čukotky. Dědu Mráze doprovází na cestách Sněhurka v bílém kožíšku ušitém z hranostajů.

Spojené státy americké

Američané převzali britské tradice. Typické jsou pro ně miliony světýlek jak venku, tak i doma, velkolepá vánoční výzdoba, ohromné stromky a mnoho dárků. Po ulicích se to hemží samými Santa Clausy a soby.

K štědrovečerní večeři se podává pečený krocan s kaštanovou nádivkou.

Španělsko

Na Štědrý den přichází do španělských rodin Papa Noel (otec Vánoc). Děti však většinou dostávají dárky až na Tři krále. Mikuláš jim je schovává do dřeváků.

Švédsko

Vánoce v této skandinávské zemi začínají již 13. prosince. Švédské děti obdarovává Jultombe, červený skřítek s dlouhými vousy.

Švýcarsko

V zemi čokolády mají tajemného „Monsieura Chalandé“. Tohoto obrovského panáka plného dárků nacházejí děti za dveřmi pokoje.

Ukrajina

Děti navštěvuje Děda Mráz na saních tažených třemi soby. Pomáhá mu Vločková dívka, která je oblečena jako vločka.

Snizhana Kraynyk, 8. A

*Do nového roku 2016 přejeme
všem mnoho štěstí spokojenosti a
výborných studijních výsledků.*

redakce

Na přípravě časopisu se podíleli

Redakce: Mgr. J. Hubičková, Mgr. I. Čulák, Mgr. B. Brožová, Mgr. M. Korešová, Mgr. P. Malinová, Mgr. H. Hainzová, Mgr. H. Černá, Mgr. P. Houfková, vychovatelky ŠD.

Dopisovatelé: Žáci ze tříd 5. A, B - B. Vacíková, 6. A, B - Dominika Kaňková, Anna Kovářiková, Jakub Procházka, ze 7. A - Julie Kristová, Jan Jansa, z 8. A - Snizhana Kraynyk, z 9. A - Ester Sokolová a Jana Broncová.

Obrázky: Snizhana Kraynyk